

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๒๗๓/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๙๒/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางอาภาภรณ์ บุญกว้าง ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๖๖๔/๒๕๖๔ หมายเลขแดงที่ ๙๘๑/๒๕๖๕

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานทั่วไป ระดับกลาง) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีโอนไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๗๓๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๕๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ต่อมา นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดี

/เป็นผู้ได้รับ...

เป็นผู้ได้รับเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๙๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือหารือกับจังหวัดนครนายกเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี โดยจังหวัดนครนายกได้ตอบข้อหารือตามแนวปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สรุปลงสาระสำคัญได้ว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับการประเมินไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ทั้งนี้ จะต้องต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน เมื่อผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จึงไม่ตรงตามเงื่อนไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกข้างต้นเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลักเกณฑ์เกี่ยวกับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ได้ถูกกำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้การปฏิบัติราชการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ รวมเวลา ๙ เดือน โดยมีคะแนนการประเมินผลปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปี ๒ ครั้ง รวม ๑.๕ ขั้น ดังนี้ ครั้งที่ ๑ ได้รับการเลื่อนเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๔๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๓ และครั้งที่ ๒ ได้รับการเลื่อนเงินเดือน ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๔,๙๖๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๘๗๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ประกอบกับศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี) ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๗๙/๒๕๖๑ พิพากษาให้พนักงานเทศบาลที่เป็นผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวซึ่งเคยปฏิบัติงานในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งเดิมไม่ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่มีการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น

/เป็นกรณีพิเศษ...

เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติให้จ่ายเงินดังกล่าวในอัตรา ๐.๙๙ เท่า ของอัตราเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ โดย ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนเดือนละ ๕๓,๒๓๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓๙,๕๒๓.๓๒ บาท (ที่ถูกคือ ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท) $(๕๓,๒๓๐ \times ๐.๙๙ \times ๙ \div ๑๒)$ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙,๕๒๓.๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันฟ้องเป็นเงินจำนวน ๑,๐๒๐.๙๒ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๕๔๔.๒๔ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้ถูกฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น จากเงินเดือน ๕๒,๓๗๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๔๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปรับราชการในตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

/(นักบริหารงาน...

(นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๗๓๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เพื่อขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ และขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยได้กั้นเงินงบประมาณสำหรับจ่ายเงินดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบผลคะแนนประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคะแนน ๘๕.๕๐ คะแนน และให้จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษตามอัตราส่วนไม่เกิน ๑ เท่าของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทน จากนั้น นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๐๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งคณะกรรมการคณะดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยแบ่งการจ่ายดังกล่าวเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้ ๑. กลุ่มข้าราชการ ๒. กลุ่มลูกจ้างประจำ ๓. กลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และ ๔. กลุ่มพนักงานจ้างทั่วไป โดยกลุ่มข้าราชการแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ๑. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒ ชั้น ได้ ๑ เท่า ๒. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี ๑.๕ ชั้น ได้ ๐.๙๙ เท่า และ ๓. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๑ ชั้น ได้ ๐.๙๘ เท่า แต่คณะกรรมการดังกล่าวมีมติไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นดังกล่าวให้แก่ข้าราชการผู้โอนไปรับราชการสังกัดหน่วยงานอื่นจำนวน ๑๓ ราย ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ต่อมา นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่ไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่

/๒๙ ธันวาคม...

๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๐๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ ขอรื้อผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ กรณีผู้ฟ้องคดีและข้าราชการรายอื่นที่เคยรับราชการสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๔ ราย ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือจังหวัดนครนายก ที่ นย ๐๐๒๓.๒/๒๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ ตอบข้อหานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกโดยสรุปว่า คุณสมบัติของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวได้ จะต้องมึระยะเวลา การปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับการประเมินไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และจะต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินดังกล่าว จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ตามแนวทางของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ระบุในหนังสือ สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีและข้าราชการรายอื่นที่เคยรับราชการสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๔ ราย มีระยะเวลา ปฏิบัติราชการสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จึงไม่ตรงเงื่อนไขคุณสมบัติ ของผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกจึงได้มีหนังสือองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๕๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดี ปฏิเสธไม่จ่ายเงินดังกล่าวตามเหตุผลที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือตอบข้อหาหรือ ข้างต้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ และลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกดังกล่าว เป็นเพียงการติดตามทวงถามขอรับเงิน เท่านั้น ซึ่งไม่มีระเบียบหรือหลักเกณฑ์ใดกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นคำขอรับเงินดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดี อีกทั้งหนังสือทั้งสองฉบับของผู้ฟ้องคดีก็ไม่มีลักษณะเป็นการอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๕๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงเป็นเพียง กระบวนการดำเนินการภายในของราชการเกี่ยวกับการตอบข้อสอบถามตามปกติเท่านั้น มิได้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ผู้ฟ้องคดีอาจนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นได้ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่นายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดนครนายกมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ สั่งจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยไม่ได้สั่งจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร ผู้ฟ้องคดีจะต้องร้องทุกข์ตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดก่อนที่จะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดี จึงยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่

/กฎหมาย...

กฎหมายกำหนดไว้ก่อนยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง นอกจากนี้ ตามข้อ ๑.๒ (๓) ของข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษไว้ว่า ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษจะต้องเป็นผู้มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคมของปีถัดไป) และครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น และการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งสองครั้งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งใช้บังคับกับข้าราชการสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีโดยตรง แต่ปรากฏว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้ถูกฟ้องคดีเพียงหนึ่งครั้ง คือ ในรอบการประเมิน ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) และไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจากผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีโอนไปรับราชการในสังกัดอื่นตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการประเมินการปฏิบัติงานและเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับเงินดังกล่าวตามข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศเดียวกัน อีกทั้งหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามที่ปรากฏในหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งเวียนมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับรางวัลประจำปีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่และจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี) คดีหมายเลขแดงที่ ๗๙/๒๕๖๑ นั้น คำพิพากษาในคดีดังกล่าวย่อมมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีในคดีเท่านั้น และไม่สามารถนำไปใช้บังคับ

/กับข้อเท็จจริง...

กับข้อเท็จจริงในกรณีของบุคคลอื่นได้ ตามนัยมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้ทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติ ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อํานาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่น ของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อํานาจตามกฎหมาย ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอน หรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนการฟ้องคดีต่อศาล ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย ก่อนยื่นฟ้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้ออ้างของ ผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้จ่ายเงินประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจ่ายเงิ นดังกล่าว ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ผู้อํานวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานทั่วไป ระดับกลาง) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ช่วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยในการเลื่อนขั้นเงินเดือนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ๐.๕ ขั้น ส่วนครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดลพบุรีได้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงาน ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ๒ ครั้ง เท่ากับ ๑.๕ ขั้น ถือว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดี ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น ผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในเกณฑ์และเงื่อนไขของข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมี

/ลักษณะเป็น...

ลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีจากผู้ถูกฟ้องคดี จะต้องได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณและได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองครั้ง นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศดังกล่าว จะเห็นได้ว่า เฉพาะกรณีข้อ ๑.๒ (๒) ของข้อ ๔ เท่านั้น ที่กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวจะต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการประเมินไม่น้อยกว่า ๘ เดือนเท่านั้น อีกทั้งข้อ ๑.๒ (๓) ของข้อ ๔ ของประกาศเดียวกัน กำหนดให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปีสองครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป) และครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น เท่านั้น โดยไม่ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวต้องได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานและได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณนั้นจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งเดียวกันทั้งสองครั้งแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานและเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ จากผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๐.๕ ขั้น และครั้งที่ ๒ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีจำนวน ๑ ขั้น จึงไม่ได้มีผลให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ หรือไม่ เห็นว่า เลขาธิการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. มีหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัดทุกจังหวัด แจ้งเวียนให้ทราบว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีมติว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับรางวัลประจำปีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่และจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน โดยมติของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือแจ้งเวียนให้ทราบเท่านั้น อีกทั้งมติของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งหากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก มีความประสงค์จะให้ข้าราชการ ลูกจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน

/อยู่ในสังกัด...

อยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีอยู่จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน คณะกรรมการดังกล่าวจะต้องกำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในประกาศให้ชัดเจนว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ราชการถึงวันที่ ๓๐ กันยายน แต่ก็ไม่ได้มีการกำหนดเรื่องนี้ไว้ในประกาศ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำมติของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มาใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีไม่ให้ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ อันเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีระยะเวลาปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ได้ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เฉพาะส่วนไม่จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จึงขาดคุณสมบัติในการได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด เห็นว่า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินดังกล่าวไม่เกิน ๑ เท่าของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีคำสั่งให้จ่ายเงินดังกล่าว ๔ กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มข้าราชการ กลุ่มลูกจ้างประจำ กลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และกลุ่มพนักงานจ้างทั่วไป โดยกลุ่มข้าราชการยังแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ๑. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒ ขั้น ได้ ๑ เท่า ๒. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี ๑.๕ ขั้น ได้ ๐.๙๙ เท่า และ ๓. กลุ่มที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๑ ขั้น ได้ ๐.๙๘ เท่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนเงินเดือนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ จากผู้ถูกฟ้องคดี ๐.๕ ขั้น จากเงินเดือน ๕๒,๓๗๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๔,๙๖๐ บาท โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เท่ากับ ๕๓,๒๓๐ บาท และในการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ

/พ.ศ. ๒๕๖๓...

พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น ตามข้อ ๒.๒ (๒) ของข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้นำฐานอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ณ วันที่ ๓๐ กันยายนของปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินมาเป็นฐานในการจ่ายเงิน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เท่ากับ ๕๓,๒๓๐ บาท อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเวลา ๙ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ($๕๓,๒๓๐ \times ๐.๙๙ \times ๙ \div ๑๒ = ๓๙,๕๒๓.๒๘$ บาท) ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมสองส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัด คือ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ จนถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔) และส่วนที่สอง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ เมื่อคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตาม จึงไม่อาจนำมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิดมาใช้บังคับได้ และโดยที่การกำหนดดอกเบี้ยคดีพิพาทนี้ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เช่นเดียวกับการทำละเมิด จึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๒๒๔ ประกอบกับมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับแก่คดีนี้ในฐานะเป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง ตามมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งเดือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี และถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันฟ้องแล้ว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยตามคำขอในส่วนที่หนึ่งในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ได้เฉพาะวันฟ้องคดีเพียง ๑ วัน เป็นเงินจำนวน ๘.๑๒ บาท ($๓๙,๕๒๓.๒๘ \times ๗.๕ \div ๑๐๐ \times ๑ \div ๓๖๕$) จึงรวมต้นเงินกับดอกเบี้ยส่วนที่หนึ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙,๕๓๑.๔๐ บาท ($๓๙,๕๒๓.๒๘ + ๘.๑๒$)

/ส่วนที่สอง...

ส่วนที่สอง ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยจากผู้ถูกฟ้องคดี ในส่วนที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตามคำขอในส่วนที่สอง ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไป แต่โดยที่พระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละสามต่อปี วรรคสอง อัตรตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของ ประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของ ธนาการพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่าง เวลาผินัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี... มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผินัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผินัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่ พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าเสียหาย ส่วนดอกเบี้ยผินัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่ พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินค่าเสียหาย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผินัดส่วนที่สองในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าว ใช้บังคับ และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผินัดส่วนที่สองตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ส่วนข้ออ้างอื่นของผู้ถูกฟ้องคดีนอกจากนี้ไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ได้ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีจ่ายเงินจำนวน ๓๙,๕๓๑.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยคือนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ (ฟ้องวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔) และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การโต้แย้งปฏิเสธการขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษ ได้มีหนังสือแจ้งเวียนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๔๐ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งบันทึกความเห็น คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๓/๒๕๖๔ สรุปได้ว่า “ด้วยเหตุที่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ และได้แจ้งคำสั่งทางปกครองไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงไม่อาจนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับขั้นตอนและ ระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับได้...” โดยถือเป็นแนวทางที่กำหนดให้การใช้สิทธิโต้แย้งการปฏิเสธการขอรับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่นจะต้องดำเนินการร้องทุกข์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ ซึ่งการปฏิเสธสิทธิเป็นคำสั่งทางปกครอง ในกรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้ออนไปสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่นให้ยื่นร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ ของผู้นั้น จะเห็นได้ว่า เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไข ความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้เฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำต่อเมื่อ มีการดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการดังกล่าว และไม่มีการสั่งการตามกฎหมายนั้นหรือมิได้ มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แม้หนังสือดังกล่าวจะออกมาภายหลังการฟ้องคดี แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่า ในเรื่องประเด็น พิพาทนี้ ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลที่อาศัยอำนาจกฎหมายต่างๆ เป็นการเฉพาะกำหนดไว้ ในการออกประกาศหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ ตลอดจนหนังสือชักชวนสั่งการให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติ จึงถือเป็นกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ ซึ่งต้องดำเนินการตามขั้นตอนก่อนการฟ้องคดี และกำหนดให้ถือปฏิบัติตามบันทึก ความเห็นคณะกรรมการดังกล่าว

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑.๒ ของข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก

/เรื่อง หลักเกณฑ์...

เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า “ภายใต้มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจจัดสรรเงินให้เป็นประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นได้” ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๓๘๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า ไม่ใช่ทุกหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีผ่านการประเมินผลการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงทำให้จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษได้ โดยจ่ายจากรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมินผลการประเมินผลปฏิบัติงานทั้งปีสองครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคมของปีถัดปี) และครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการทำงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งใช้บังคับกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก และจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ที่ได้ถือปฏิบัติ โดยเห็นว่าเป็นเจตนารมณ์การขอรับเงินรางวัลประจำปี นั้น ไม่ใช่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะมีสิทธิประเมินผ่านตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่กำหนด และเป็นการจ่ายตามเจตนารมณ์เพื่อสร้าง

/ขวัญกำลังใจ...

ขวัญกำลังใจแก่บุคลากรของหน่วยงานที่ปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก และได้รับการประเมินจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๒ ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับหนังสือสั่งการที่จะอยู่ปฏิบัติงานจริง ณ สำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีในวันที่ ๓๐ กันยายน จึงมีสิทธิได้รับเงินตามเงื่อนไขที่กำหนด และเมื่อเงินรางวัลประจำปีจ่ายโดยผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งสองครั้งก็ต้องประเมินโดยผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำผลการประเมินการปฏิบัติงานและการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ จากสังกัดใหม่ มาใช้สิทธิขอรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ เพราะไม่เข้าเงื่อนไขตามระเบียบและหนังสือแนวทางปฏิบัติที่กำหนด ส่วนกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ดังกล่าว เป็นเพียงหนังสือแจ้งเวียนให้ทราบเท่านั้น อีกทั้งมติดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่เนื่องจากแนวทางดังกล่าวออกโดยสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. แจ้งเวียนชักชวนให้ถือปฏิบัติ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีเห็นควรให้เรียกผู้แทนของสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานในการออกหลักเกณฑ์เข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีร่วม ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๓๘๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งถือว่ากระทำตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ จึงไม่ต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และไม่ต้องจ่ายเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษาให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งขอให้เรียกหน่วยงานหรือผู้แทนผู้ออกหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เข้าร่วมเป็นผู้ถูกฟ้องคดีหรือเข้าร่วมชี้แจงกรณีพิพาทดังกล่าว และขอให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเฉพาะส่วนที่เป็นประเด็นพิพาท หรือเพิกถอนหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ดังกล่าว โดยให้มีผลผูกพันนำไปใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นด้วย

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งไม่ปรากฏชื่อของผู้ฟ้องคดีในคำสั่ง ทั้งที่เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว คำสั่งดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ แต่คำสั่งดังกล่าวไม่ได้ระบุกรณีที่น่าจะอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไป และไม่กำหนดระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ด้วย จึงขัดต่อมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ และยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี อีกทั้งในการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้ยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามขั้นตอนวิธีการตามประกาศ ระเบียบ กฎหมายใด และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๔๐ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การโต้แย้งกรณีนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิเสธการขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี แจ้งบันทึกความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๓/๒๕๖๔ หนังสือฉบับดังกล่าวได้แจ้งเวียนภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีแล้วรวมทั้งบันทึกความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวด้วยเช่นกัน โดยหนังสือและบันทึกความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวก็ไม่ได้เป็นข้อที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น นอกจากนี้ การปฏิเสธจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี หากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นคณะกรรมการข้าราชการสังกัดใหม่ของผู้ฟ้องคดี พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คณะกรรมการดังกล่าวก็ไม่อาจส่งเรื่องให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นได้ เนื่องจากการจ่ายเงินดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิจะได้รับนั้น เป็นการจ่ายจากเงินงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นสังกัดเดิมของผู้ฟ้องคดี การส่งมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีที่ให้จ่ายเงินแก่ผู้ฟ้องคดี ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ในทางปฏิบัติจึงไม่อาจทำได้ และการแจ้งมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีที่ให้จ่ายเงินแก่ผู้ฟ้องคดี ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องนั้น ก็ไม่ได้มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีให้ต้องปฏิบัติตาม การยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีซึ่งเป็นสังกัดใหม่ จึงไม่ได้มีผลทำให้

/การพิจารณา...

การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป ส่วนประเด็นอื่นตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาพิพากษาชอบแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองกิจการ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๙ เดือน และได้รับการประเมิน ผลการปฏิบัติงานจากผู้ถูกฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจำนวน ๐.๕ ขั้น จากเงินเดือน ๕๒,๓๗๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครนายก ที่ ๔๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้โอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี (นักบริหารงาน ท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี และผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมิน ผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) จากองค์การ บริหารส่วนจังหวัดลพบุรี โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๔,๙๖๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๘๗๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นผลให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อน ขั้นเงินเดือนทั้งปี ๑.๕ ขั้น อัตราเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๕๓,๒๓๐ บาท จากนั้น คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะ เป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาในการ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยให้ใช้ฐานเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เป็นฐานในการคำนวณ และ ในกลุ่มผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๑.๕ ขั้น ได้ ๐.๙๙ เท่า และนายกองกิจการบริหาร

/ส่วนจังหวัด...

ส่วนจังหวัดนครนายกได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเงินดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ และลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกขอรับเงินดังกล่าว แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๙๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีปฏิเสธไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งเวียนโดยหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ และผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙,๕๒๓.๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๐๒๐.๙๒ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๕๔๔.๒๔ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินจำนวน ๓๙,๕๓๑.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยผัดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ (ฟ้องวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔) และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

/โดยที่...

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่า การใช้สิทธิโต้แย้งการปฏิเสธการขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ผู้ฟ้องคดีจะต้องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ อันเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีปัญหาคือจะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีจำต้องร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์ก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากผู้ถูกฟ้องคดี ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ และลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอรับเงินดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๙๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งปฏิเสธไม่จ่ายเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อการใช้สิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นมูลหนี้อันเกิดจากบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบว่าด้วยเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคดีพิพาทดังกล่าวนี้ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือทั้งสองฉบับขอรับเงินดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดี แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้มีหนังสือปฏิเสธไม่จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็ไม่จำต้องร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาร้องทุกข์ก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีข้างต้น ฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาคือต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า ภายใต้มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจจัดสรรเงินให้เป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นได้ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่าการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการจังหวัดกำหนดโดยการตั้งจ่ายไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี และไม่ให้นำเงินสะสมมาจ่าย และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ ข้อ ๔ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นสำหรับข้าราชการและลูกจ้างไม่สูงกว่าร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาจเสนอขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนด ดังนี้ ๑. หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการขอรับการประเมิน... ๑.๒ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (๑) ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณบุคคลากร หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และค่าจ้างชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้นำมาจ่ายเป็นเงินเดือนของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (๒) ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการประเมินแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และ (๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำจะต้องเป็นผู้ที่มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ถึง ๓๑ มีนาคมของปีถัดไป) และครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น สำหรับพนักงานจ้างต้องเป็นผู้ที่มีคะแนนผลการปฏิบัติงานทั้งปีของปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป

/เมื่อพิจารณา...

เมื่อพิจารณาประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว เห็นได้ว่า ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ต้องมีคุณสมบัติ ๓ ประการ คือ ๑. เป็นข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ งบบุคลากรหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒. มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพื่อขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และ ๓. ต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปีงบประมาณนั้น ๒ ครั้ง โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีงบประมาณนั้นไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๙ เดือน และได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น จากเงินเดือน ๕๒,๓๗๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๔๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้โอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี และได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น จากเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท เป็นเงินเดือน ๕๔,๙๖๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๘๗๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณดังกล่าวรวม ๑.๕ ขั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามข้อ ๔ ๑ ๑.๒ (๑) (๒) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหาร

/ส่วนจังหวัด...

ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักข้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปี ประเด็นหรือที่ ๕ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติในข้อ ๒ ว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้าง ที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปี จะต้องมึระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ ทั้งนี้จะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินดังกล่าวจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน นั้น เห็นว่า หนังสือดังกล่าว เป็นเพียงการชักข้อมแนวทางปฏิบัติตามประเด็นที่หารือ ซึ่งมีลักษณะเป็นการอธิบาย หรือการตีความการบังคับใช้ประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัดทุกจังหวัด ถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งแนวทางปฏิบัติดังกล่าวย่อมต้องเป็นการอธิบายหรือตีความหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ตามที่ประกาศกำหนดไว้ให้ชัดเจนตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แต่จะอธิบาย หรือตีความหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเพิ่มเติมแตกต่างจากที่มีการกำหนดไว้ตามประกาศมิได้ และเมื่อข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้การจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการจังหวัดกำหนด และตามประกาศคณะกรรมการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ กำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับ ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนด คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลา ปฏิบัติงานไว้ในข้อ ๔ ๑ ๑.๒ (๒) แต่เพียงว่า ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดที่ขอรับการประเมินแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน เท่านั้น โดยมีได้กำหนดว่าจะต้องมี ระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึง วันที่ ๓๐ กันยายน ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมต้องผูกพันตามประกาศดังกล่าว การที่หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ กำหนดแนวทางปฏิบัติ ข้อ ๒ ว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปี

/จะต้องมี...

จะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน จึงเป็นการอธิบายหรือตีความหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเพิ่มเติมแตกต่างไปจากที่ข้อ ๔ ๑ ๑.๒ (๒) ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำแนวทางปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่ผู้ฟ้องคดีได้ อีกทั้งตามข้อ ๔ ๑ ๑.๒ (๓) ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้แต่เพียงว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป) และครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น เท่านั้น ซึ่งมีได้กำหนดว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง จะต้องเป็นการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดียวกันแต่อย่างใด ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง จึงอาจเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงานก็ได้ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในผู้ถูกฟ้องคดีที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน และการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง ต้องประเมินโดยผู้ถูกฟ้องคดี จึงฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๐๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยในกลุ่มข้าราชการผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๑.๕ ขั้น ให้ได้รับเงินดังกล่าว ๐.๙๙ เท่าของอัตราเงินเดือน และไม่จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งตามข้อ ๔ ๒ ๒.๒ (๒) ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การ

/บริหาร...

บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้นำฐานอัตราเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินมาเป็นฐานในการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๙ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ ผู้ฟ้องคดีตามสัดส่วนระยะเวลาการปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราเดียวกันจำนวน ๙ เดือน ซึ่ง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีมีอัตราเงินเดือน ๕๓,๒๓๐ บาท จึงคิดเป็น เงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท $(๕๓,๒๓๐ \times ๐.๗๔ \times ๙ \div ๑๒)$ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่าย เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงิน ดังกล่าว นั้น เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าหน่วยงานทางปกครองจะต้องจ่ายเงินประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเมื่อใด จึงถือว่ามีได้มีกำหนดเวลาชำระหนี้เอาไว้ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้ไม่ได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุমানจากพฤติการณ์ ทั้งปวงก็ไม่ได้ชี้ชัด ท่านว่าเจ้าหนี้ย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ย่อมจะ ชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน และมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้ค่าเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัด เพราะเขาเตือนแล้ว ดังนั้น เมื่อข้อพิพาทคดีนี้ไม่มีกำหนดเวลาชำระหนี้เอาไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงต้อง แจ้งเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และหากครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ชำระหนี้จึงจะตกเป็นผู้ผิดนัดและต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ ๑๖๖๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี แต่มิได้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว แม้ผู้ฟ้องคดี จะได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ และลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอรับเงินดังกล่าว จากผู้ถูกฟ้องคดี และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก ที่ นย ๕๑๐๒๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งปฏิเสธไม่จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่หนังสือของผู้ฟ้องคดีทั้งสองฉบับข้างต้นก็มิได้มีข้อความใดระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้กำหนด ระยะเวลาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินดังกล่าวแต่อย่างใด อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีหนังสือ แจ้งเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จึงต้องถือว่าวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น คือ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น

/เป็นกรณีพิเศษ...

เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบียผิดนัดในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในวันดังกล่าวจำนวน ๑ วัน ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คิดเป็นดอกเบียจำนวน ๘.๑๒ บาท ($๓๙,๕๒๓.๒๘ \times ๗.๕ \div ๑๐๐ \times ๑ \div ๓๖๕$) รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓๙,๕๓๑.๔๐ บาท ($๓๙,๕๒๓.๒๘ + ๘.๑๒$) อย่างไรก็ตาม ต่อมา ได้มีการตรา พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบียแก่กันและมีได้กำหนด อัตราดอกเบียไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ ของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวน ทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบียเงินฝากกับอัตราดอกเบียเงินให้กู้ยืม ของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบีย ในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบียที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนด นี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบียในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบียผิดนัดที่ถึง กำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบีย ผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ โดยผลบังคับของพระราชกำหนด ดังกล่าว ดอกเบียผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิด ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะ เป็นเงินรางวัลประจำปีที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับ ส่วนดอกเบียผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบีย ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบียใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความ ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบียให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบีย ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบียใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยน

/โดยตราเป็น...

โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินจำนวน ๓๙,๕๓๑.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยคั่งฝืดนับในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท สำหรับ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ (ฟ้องวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔) และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ ของต้นเงินจำนวน ๓๙,๕๒๓.๒๘ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

พลโท สุรพงศ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิชัย พจนโพธา

